આદરણીય શ્રી જગદીપભાઈ વીરાણી

— મારા સુખદ સંસ્મરણો —

૨. ૧૧. ૨૦૧૬.

સરતકલા ના ઓડીટ ના કામ નિમિત્તે મને એમનો પરિચય થયો. મારા પિતાશ્રીના એ મિત્ર. એટલે મારા ઉપર એમનો પુત્રવત સ્નેહ હતો. સાધારણ રીતે સરતકલાનું ઓડીટ ૧/૨ દિવસમાં પુરુ થાય, પરંતુ તેમના સાનિધ્ય ને માણવાની ઈચ્છાને કારણે હું ત્રણેક દિવસ લંબાવતો.

એ ~~[illegible]~~ દરમિયાન તેમને ઘરે ~~[illegible]~~ જમવાનું, તેમની સાથે ફરવા જવાનું અને તેમની વાતો નો આસ્વાદ માણવાનો. ત્રણેક વર્ષ મેં ઓડીટ કર્યું. તેની થોડી સુખદ સ્મૃતિ વાગોળું છું.

એક વખત તેમને ઘરે જમવા સાથે ગયેલો. તેમના બા એ રોટલા બનાવેલા. જગદીપભાઈ જાણી બુઝીને ~~[illegible]~~ રોટલા જલ્દી ખલાસ કરે, અને બાને ગંભીર થઈને પુછે "બા હું કરું ?" બા થોડા રોટલા આપે. પણ ફરી ખલાસ કરે અને ફરી રટે. આવું ૪-૫ વખત પુનરાવર્તન થયા પછી બા કહે "મારા દીકરા, જેટલું ખાવું હોય તો એક સાથે માંગી લે ને !" આ પ્રેમ ગો~~[illegible]~~ષ્ઠિ ની અતી મધુર સ્મૃતિ મારા મનમાં કંડારાયેલી પડી છે.

એક સવારે ઘરે ગયો ત્યારે તેમના ધર્મપત્ની સ્નાન કરવા જતા હતા. ઘરમાં એક જ

અને જૂના ફુવારા પીને લીધા. બોલ્યા કશું નહીં, માત્ર મીઠું સ્મિત કર્યું. હજુ મારા મનમાંથી તેની મીઠાશ ઓછી નથી થઈ.

દાદરના બારણાની પાસે બેસાડીને તેમણે લીધેલાં દાંપત્યની ના દિવસો એવા મધમધતી લાગતા હતા કે એમનામાં રહેલા ઉત્તમ સંસ્કારો ના તે દ્વારા દર્શન થતા હતા.

એક વાર મેં કહ્યું મારી સાથે હાથ મિલાવ. શા માટે? એવું પૂછ્યા વિના મેં તેમની સાથે હાથ મિલાવ્યો. માત્ર સ્પર્શ દ્વારા તેમણે મારા હાથની રેખાઓ વાંચીને મારું ભવિષ્ય કહ્યું.

એક વખત તેમની સાથે બહાર ફરવા ગયા હતા. રસ્તામાં સ્કૂલના એક બે વિદ્યાર્થીઓ હાથ વડે રસ્તા પર ચાલીને ચોકથી લાઈટમાં મારા "J" લખ્યા હતા. તે દેખાડી ને કહે ~~ક~~ "જો, આ મારો રોડ છે!" કેવા બાળક જેવા નિર્દોષ! એમ માને તે રસ્તાનું નામ સ્વ. જયરાજ વિદ્યાપીઠ માર્ગ છે. ઈશ્વરની કેવી દયા!

એક વખત ફરવા ગયા પછી એમને છાતીમાં દુખવા લાગ્યું. મારો હાથ પકડી ને એમણે મને બેસવા સૂચવ્યું. પોતે પણ મારી સાથે ફૂટપાથ પર ~~[illegible]~~ બેઠા. મારો હાથ તેમની છાતી પર રાખ્યો. ખૂબ જ ઝડપથી છાતીના ધબકારા સંભળાતા હતા. થોડી મિનિટો પછી ધબકારા ધીમા થયા,

'માર તરફ. પણ હું તો ગમ ગાયત્રી રાખીશ!'
તેમણે કહ્યું - 'એ ગાયત્રી હતા. આપ અરેરૂ હતુ.
તબલાની કોઈ ધૂન - તાક ધિન ધિન -- તેમના
32 દાંતની સાથે તેની મદદ થી ગાયત્રી રાખ્યા.'
આરતા દઈને મારા તેમની સંગિનિતની
એમ, શરીર ની જુદા સાથી છું' એવી
અનુભૂતિ પ્રસંગનો સાચી લાગ તેઓને હું
ખુબ નાજુક ગયા.

છેલ્લે તેમના કુટુંબી એક પાર્ટી, જે
ગ ૧૯૦ થી અધિક લોકોને ફરી રહ્યા એમ
જે એમ મારા આરાધ્ય મૂર્તિ ના મન હાજર રહી
ઉપયોગી થઈ તે આપ્યું છું.

અમેરિકા માં એક Construction
Company માં એક ભાગીદાર હતા. તેનું
આવું નામ, તો ફેર કહ્યું? પણ તેના
સ્વભાવ ને કારણે બધા એને Mr. Cheerful
કહેતા.

આગતા સ્વાગતા માં ઈ ખાંડવા સાથે
ભરોંસ અને ધ્યાન પર મોટું ડીમણું થઈ
સાથે તો હુંભળ થાય, ફરીયાદ ન કરે
પણ કહે, 'આહા, કેવું મજાન ડીમણું થયું
છે! કેવા સુંદર આકાર! એમ આમ
થયું તો બધા પુછે છે, 'શું થયું ભાઈ?'
કોઈ વાગ્યું હોય, ~~ભાઈ~~ લોહી નીકળે તો
દોડ વાય કરવાને બદલે કહે, 'What a
beautiful ~~crimson~~ Crimson colour! See, See,

flowing and become dried up."
બહાર નકારાત્મકમાં આવા super positive attitude.

બીજો કિસ્સો ~~આંખના~~ ન ફેરવી ના સુપરવાઈઝર પાસેથી સુરેશના રજા. સવારે મારી ફાઈલમાં નામ ન જોઈ. મારા ઓપરેશન જોઈ. ~~મેં~~ એક બે ને ૭૫૮ની પાસે જાય તો 'Yes sir' 'Yes sir' એમ બોલતા જાય. સુપરવાઈઝરે કહ્યું," 758. Oh Sorry, he is no more." ત્યારે બાજુના ને દર્દીઓ તો આમ ખાતરીનામ થઈ. મેં કહ્યું, "હું પરંતુ ભાગ કામ કરતા હતા ત્યારે મારી પાછળ ના પથારીની બાજુ કોઈ મારાથી બોલ્યા: He must be Mr. 758, Mr. Cheerful!" ડૉક્ટરે પૂછ્યું, 'કેમ?' ત્યારે કહ્યું, "દરરોજ સવારે ઊઠી પડ તે મરશે તો ખબર નથી. પણ 'મરી ગયો છે', તેવું ફેરવીને પડઘો ને પરિવારજનોથી અવાજ ~~આવતો~~, બીજ પરિવારના ત્યારે જેવા મારા ~~હું~~ હું જાણતો હતો? What a bang I shall make!"

શ્રી નરસિંહભાઈ માં આવા positive attitude હતા એ જ પ્રેરણા આપે છે. આવા attitude develop કરવાની ભાવના દરરોજ રહે.

મારા પ્રણામ સહ સદા પ્રેમ.